

Bureau VanEig

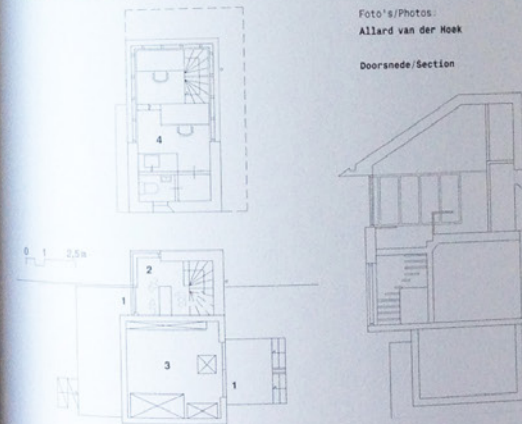
't Melkhuisje

Spaarne 70
Haarlem

Foto's/Photos:
Allard van der Hoek

Doorsnede/Section

Eerste verdieping, begane grond/
First, ground floor

- 1 entree/entrance
- 2 toeristisch informatiepunt/tourist information point
- 3 transformatorruimte/transformer room
- 4 brugwachtersruimte/bridge operator's quarters

Situatie/Site plan

- A Spaarne
- B Melkbrug
- C Hoogstraat

De Melkbrug (1886) over het Spaarne in het historische stadscentrum van Haarlem is een rijksmonument dat intensief wordt gebruikt door fietsers en voetgangers. Toen het oude brugwachtershuisje enkele jaren geleden werd verwoest door een brand, besloot de gemeente om het te herbouwen. De randvoorwaarden waren streng: een footprint van 3 x 5 meter (zoals het oude huisje had), een kap met een overstek van maximaal 5 meter en plaats voor een transformatorruimte van 3 x 3 x 3 meter op de begane grond. Architect Marjolein van Eig bedacht een slimme sculpturale strategie: uit baksteen bootseerde zij een volume dat strak op de verschillende programmaonderdelen heen is gelegd en nauwkeurig in de stedelijke context is gepositioneerd. De begane grond heeft naast de transformatorruimte een kleine entreehal, die een genereus hoekraam naar het water kreeg en zo ook dienst kan doen als toeristisch informatiepunt. Een trap leidt naar de brugwachtersruimte met twee niveaus. Grote ramen bieden hier uitzicht over het Spaarne. Boven dit volume modelleerde Van Eig een forse bakstenen kap, die het zonlicht tempert. De bakstenen sculptuur, met aan alle zijden een verschillende gedaante, is op een betonnen sokkel geplaatst, zodat een overkraging naar het water en een terras naar de straat ontstaan. Het ontwerp van Van Eig is een onderzoek naar, en ontwikkeling van, wat een brugwachtershuis altijd is geweest: een stedelijk baken dat tegelijkertijd uitzonderlijk en dienstbaar is.

The Melkbrug (1886) over the River Spaarne in the historical centre of Haarlem is a nationally listed swing bridge used intensively by cyclists and pedestrians. When the old bridge operator's house burned down a few years ago, the city council decided to rebuild it. The preconditions were strict: a footprint of 3 x 5 metres (the same as the old building, a roof with eaves of no more than five metres, and space for a transformer room of 3 x 3 x 3 metres on the ground floor. Architect Marjolein van Eig came up with a clever sculptural strategy: she modelled a taut brick volume to contain the various programmatic elements and positioned it very carefully in the urban context. On the ground floor, in addition to the transformer room, there is a small entrance hall with a generous corner window facing the water, so that it can also serve as a tourist information point. A stair leads to the two levels of the bridge operator's quarters, with large windows overlooking the Spaarne. On top of this volume Van Eig modelled a substantial brick roof that tempers the sunlight. The brick sculpture, each side of which has a different appearance, was placed on a concrete plinth in such a way as to generate a cantilever over the water and a terrace on the street side. Van Eig's design is an exploration and elaboration of what a bridge operator's house has always been: an urban landmark that is both exceptional and subservient.

